

กฎกระทรวง

กำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) คลินิกการแพทย์แผนไทยต้องมีผู้ประกอบการวิชาชีพการแพทย์แผนไทย”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘

“(๖/๑) คลินิกการแพทย์แผนไทยประยุกต์ต้องมีผู้ประกอบการวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๘/๑ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์ต้องจัดให้มีผู้ประกอบการวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลาในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๐๐ นาฬิกา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๕/๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวงกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ในเวลาที่เปิดทำการระหว่างเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๘.๐๐ นาฬิกา โรงพยาบาลตามข้อ ๔ ถึงข้อ ๘/๑ ต้องจัดให้มีจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพปฏิบัติงานเต็มเวลาหรือบางเวลา โดยมีจำนวนขั้นต่ำตามจำนวนเตียงที่ขออนุญาตเปิดดำเนินการ ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๖ ถึงตารางที่ ๑๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกตารางที่ ๑ โรงพยาบาลทั่วไป ตารางที่ ๕ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย ตารางที่ ๖ โรงพยาบาลทั่วไป และตารางที่ ๑๐ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย ท้ายกฎกระทรวง กำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ตารางที่ ๑ โรงพยาบาลทั่วไป ตารางที่ ๕ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย ตารางที่ ๖ โรงพยาบาลทั่วไป และตารางที่ ๑๐ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย ท้ายกฎกระทรวงนี้แทน

ข้อ ๖ ให้เพิ่มตารางที่ ๕/๑ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์ และตารางที่ ๑๑ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์ ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นตารางท้ายกฎกระทรวงกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ตารางท้ายกฎกระทรวง
กำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพในสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๒

ตารางที่ ๑ โรงพยาบาลทั่วไป

ผู้ประกอบการวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบการวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๕ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง	๓ คน	๖ คน	๙ คน	๑๒ คน	๑๕ คน	๒ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพเภสัชกรรม	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๓ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน	๓ คน	๓ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพกายภาพบำบัด	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๒ คน	๓ คน	๓ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๙๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพซึ่งเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิค	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน (หากมีบริการ)	๑ คน	๒ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๙๐ เตียง

ตารางที่ ๕ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย

ผู้ประกอบการวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพ					สัดส่วนของผู้ประกอบการวิชาชีพต่อจำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบการวิชาชีพการแพทย์แผนไทย (ด้านเวชกรรมไทย)	๓ คน	๕ คน	๘ คน	๑๑ คน	๑๔ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๑๐ เตียง
ผู้ประกอบการวิชาชีพการแพทย์แผนไทย (ด้านเภสัชกรรมไทย)	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง

ตารางที่ ๕/๑ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของ ผู้ประกอบวิชาชีพต่อ จำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพ การแพทย์แผนไทยประยุกต์	๓ คน	๕ คน	๘ คน	๑๑ คน	๑๔ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๑๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพ การแพทย์แผนไทยประยุกต์ (ปฏิบัติงานเภสัชกรรมไทย)	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง

ตารางที่ ๖ โรงพยาบาลทั่วไป

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของ ผู้ประกอบวิชาชีพต่อ จำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๖๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพการ พยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง	๒ คน	๔ คน	๖ คน	๘ คน	๑๐ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๓๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๑๒๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิค การแพทย์	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๑๒๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพ กายภาพบำบัด	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๙๐ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งเป็น ผู้ประกอบโรคศิลปะ สาธารณสุขเทคนิค	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน (หากมี บริการ)	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๙๐ เตียง

ตารางที่ ๑๐ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทย

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของ ผู้ประกอบวิชาชีพต่อ จำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพ การแพทย์แผนไทย (ด้านเวชกรรมไทย)	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๖ คน	๘ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๑๕ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพ การแพทย์แผนไทย (ด้านเภสัชกรรมไทย)	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๙๐ เตียง

ตารางที่ ๑๑ โรงพยาบาลการแพทย์แผนไทยประยุกต์

ผู้ประกอบวิชาชีพ	จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ					สัดส่วนของ ผู้ประกอบวิชาชีพต่อ จำนวนเตียงที่เพิ่มขึ้น
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
	ไม่เกิน ๑๐ เตียง	๑๑ ถึง ๓๐ เตียง	๓๑ ถึง ๖๐ เตียง	๖๑ ถึง ๙๐ เตียง	๙๑ ถึง ๑๒๐ เตียง	
ผู้ประกอบวิชาชีพ การแพทย์แผนไทยประยุกต์	๒ คน	๓ คน	๔ คน	๖ คน	๘ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๑๕ เตียง
ผู้ประกอบวิชาชีพ การแพทย์แผนไทยประยุกต์ (ปฏิบัติงานเภสัชกรรมไทย)	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๑ คน	๒ คน	๑ คน ต่อ ๑ ถึง ๙๐ เตียง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของสถานพยาบาลและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยแยกสถานพยาบาลที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและสถานพยาบาลที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ออกจากกัน ประกอบกับการกำหนดจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลที่เป็นโรงพยาบาลทั่วไป ตามกฎกระทรวงกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดวิชาชีพและจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลดังกล่าว เป็นไปโดยเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้